

saa stor Interesse at faa hele dette Forhold undersøgt og udredet igennem en Kommissions Arbejde, saaledes at disse Afgifters Virkninger overfor de nuværende Ejere saa vidt muligt blive lagte klart for Dagen, inden man giver sig til at lovgive paa det nævnte Omraade. Et Mindretalsforslag om allerede nu at vedtage Lovforslaget om de bornholmske Afgifter og om Høveriafgiften i Frederiksborg Amt samt til derefter at opfordre Finansministeren til Nedsættelse af en Kommission til at tage de øvrige Forhold under Overvejelse kan Flertallet derfor ikke tiltræde. Vi ønske ikke gennem Vedtagelse af Lovforslaget at foregribe Udviklingens Gang, og vi kunne ikke tilraade, at Lovforslaget vedtages. Men dernæst ønske vi, at der nedsættes en Kommission til Undersøgelse af hele dette Forhold samt til eventuelt at fremsætte Forslag, idet vi dog allerede nu ønske at betone dette selvfølgelig, at vi ikke kunne føle os bundne, med Hensyn til hvilke Forslag Kommissionen eventuelt maatte fremsætte i sin Tid. At Finansministeren ogsaa i Hovedsagen deler Flertallets Betragtning af Sagen, have vi efter Samraadet i Udvalget den største Grund til at formode, og vi stille derfor Forslag til en Dagsorden, saalydende:

„Idet Tinget opfordrer Finansministeren til at nedsætte en blandet Kommission med den Opgave „at undersøge og udrede Oprindelsen til de forskellige Arvefæsteafgifter, som ydes til Staten, og beregne deres Kapitalværdi, for derefter eventuelt at stille Forslag til en Afløsning i Penge, der kan blive billigere for Yderne uden at gaa Statens Tarv for nær“, og idet Tinget, da Arvefæsteafgifterne paa Bornholm, navnlig de saakaldte „tillagte Lynglodder“, saavel som Høverihavreafgiften i Frederiksborg Amt synes særlig at være trykkende for Yderne, henleder Opmærksomheden særlig paa disse Afgifter og det ønskelige i, at den formentlige Ulighed her kan blive udjævnet gennem Afløsning, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Dette er altsaa Ordlyden af den Dagsorden, som jeg paa Flertallets Vegne har den Ære at anbefale til Vedtagelse af det høje Ting. Dette gør jeg med saa meget større Fortrøstning, som Mindretallet jo subsidiært kunne tiltræde Dagsordenen, hvis Vedtagelse jeg med disse faa Ord anbefaler.

Formanden: Forhandlingerne ville herefter dreje sig om den nu stillede Dagsorden, som lyder saaledes:

„Idet Tinget opfordrer Finansministeren til at nedsætte en blandet Kommission med den Opgave „at undersøge og udrede Oprindelsen til de forskellige Arvefæsteafgifter, som ydes til Staten, og beregne deres Kapitalværdi, for derefter eventuelt at stille Forslag til en Afløsning i Penge, der kan blive billigere for Yderne uden at gaa Statens Tarv for nær“, og idet Tinget, da Arvefæsteafgifterne paa Bornholm, navnlig de saakaldte „tillagte Lynglodder“, saavel som Høverihavreafgiften i Frederiksborg Amt synes særlig at være trykkende for Yderne, henleder Opmærksomheden særlig paa disse Afgifter og det ønskelige i, at den formentlige Ulighed her kan blive udjævnet gennem Afløsning, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

K. M. Klausen: Udvalget har delt sig i 3 Afdelinger, som hver har afgivet sin særlige Betænkning. Men fælles for alle de 3 Afdelinger er dog den Anskuelse, at disse Arvefæstere paa de saakaldte Lynglodder og Udmærkslodder paa Bornholm ere blevne uretfærdigt behandlede i sin Tid, og at man derfor ønsker at gøre dette Forhold godt igen. Det, som har givet Anledning til, at det foreliggende Lovforslag er kommet frem, var nemlig et Foredrag, som det ærede Medlem for Rønne (Blem) holdt ved Finanslovens første Behandling for 2 Aar siden. I dette Foredrag foreslog det ærede Medlem for Rønne, at der burde nedsættes en Kommission for at undersøge denne Sag. Jeg havde bagefter Ordet og mente ikke, at det var heldigt at gaa til nogen Kommission, fordi denne Sag var saa gammelkendt her i Tinget. Dels har der allerede en Gang været en Kommission om disse Forhold, og dels har der været en Række Andragender fra Arvefæstere paa Bornholm om denne Sag. Vi staa saaledes slet ikke overfor noget nyt Spørgsmaal her i Tinget. Jeg fraraadede at nedsætte en Kommission, fordi jeg mente, det kunde bidrage til at skyde denne Sag ud i den uvisse Fremtid. Det var mig en Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem for Rønne (Blem) fulgte mit Raad og i samme Rigsdagssamling, nemlig den 7. Februar, fik indbragt et Forslag til Lov, hvorved denne Sag skulde ordnes.